

● İbrahim Şaşma

Enkaz Altındayım

Ve üflenir sur artık, bugün kıyamet vakti.
Böyle miydi toprağın, cümle beşerle akdi?
Kırk parça arzım benim, gök semam lime lime.
Can kırıkları batır, kilitlenmiş elime.
Ben sökmemiş şafağım, okunmamış ezanım.
Azrail öpücüğü, ben ateş-i suzanım.
Allah'ım düşlerimin, yüreğimin hali ne?
Toz kondurmazdı annem, saçlarımın teline.
Neredeyim niceyim, duvarların kasti ne?
Dağlar hiç yüklenir mi, günahsızın üstüne?
Ben o son hıçkırığımı, duyulmamış ağıdım.
Şairini bekleyen, kapkara bir kâğıdım.
Şu kanlı gözyaşımı, görüp de doyan var mı?
Sesimi değil benim, acımı duyan var mı?

Zindanlardayım anne, yüreğimde kar benim.
Günahım yok ne garip, mahpusluğum var benim.
Ben bilmem ben anlamam, nerde ne fay kırıldı?
Ben de güneşim anne, ben de bir ay kırıldı.
Sinemde saplı durur, kirişler ve kolonlar.
Melekler geldi yine, ellerinde balonlar.
Hani nerde kardeşim, önce onu alsalar.
Kalbimin derununa, muştuları salsalar.
De ki düş gördün bana, bir silkele uyandır.
Senin o suskunluğun, ahvalimden beyandır.
Anlamadım insanı, neden hırsta ve şerde.
Vicdanı olmayanla, ödeşiriz mahşerde.
Ben siyahı sevmedim, gök mavi boyan var mı?
Sesimi değil benim, acımı duyan var mı?

Toprak anne- taş anne, saçlarımda toz anne.
Sıkıldım saklambaçtan, bu oyunu boz anne.
Kalbim yoruldu inan, dudaklarım kuruyor.
Beni bu enkaz değil, hayallerim yoruyor.
Sözüm yoktur kadere, olana alışalım.
Senin yurdunda anne, cennette buluşalım.
Enkazdayım cismimi, dizinde biri sallar.
Dirilecek on şehir, diye bitsin masallar.
Ben zilzalin sesiyim, o zilzalin kızıyım.
Hasretin harfleriyle alna düşen yazıyım
Üşüdüm seslen bana, sesine bürüneyim.
Ararsan göklerdeyim, guzum de görüneyim
Sormayın beni bana, yurdumda ziyan var mı?
Sesimi değil benim, acımı duyan var mı?